

אורי הולנדר ימי הקונסרבטוריון התל-אביבי (חלק שני)

א. קרסול

הדלת נפתחה ולא קטעה באבה
שום נגינה. לא ידעתי שאתה בפנים.

אני מתאמן.

צמיד מרשרש לקרסלה, ומדרכו בפרי הפיקוס.

על מה אתה עובד עכשו?

אני מתאמן.

ראיתי את רגלה ממרחק השנים

היא השמינה וילדה

בגיל צעיר מדי.

צריך לקרא הרבה ספרים

כדי שיהיה על מה לחשוב

אחרי שנמות.

ב. והספינה שטה

בגלל מורתִי לפסנתר כמעט נכשלתי בבגרות באנגלית.

שעורי הפסנתר התנגנו למצער בזמן שעוריִה התיכוניים של

סוזי, והבחירה הייתה ברורה. עקרון

האי הופעה. מורה תיכונית

אחרת נזפה בי פעם על העדפותי: לאהב פליני

זה כמו לומר אני אוהב את באך. היא לא ידעה

עברית אבל למדה תנ"ך. ספינת המשגעים מפליגה

הרחק הרחק, אל אי ההופעה, ערש הכתב המואר. והגלים צלילים

זכים כבדלח. כתב-היד

שֶׁל הַפְּסֻטָּה: הַאֲזֵן, הַפֶּרֶל,
הַהֶפְסָקָה. עַד הַיּוֹם מִנַּח, בְּהַשְׁאֵלָה אֲרָכָה, עַל אֶחָד הַמְדַּפְּסִים
.The Twisted Tales of Shakespeare
אִי הַהוֹפְעָה, הַעוּוֹת הַמְזוּכָּה; כִּךְ
מֵתְבוּנֵן הַצְּלִיל בְּעוֹלָם.
כִּךְ נֶאֱלָם הַצְּלִיל
כִּךְ חִיִּיתִי.

ג. URTEXT

מִתְעַתּוּעֵי הַדְּמִיוֹן הַמוֹסִיקָלִי: הַסְּבָרָה שֶׁמְקוּרָה
בְּכֶתֶב. הִיא הַקְּפִידָה לְקַרֵּא לוֹ דְּנִיָּאל וּלְמַצְמֵץ
בְּעֵינַי אַחַת כְּאֲשֶׁר מְצָאָה שְׂגִיָּאָה לְכַאוּרִית בְּגֵרְסָה הַמְדַּפְּסֶת.
זֶה לֹא בְּטֵהוּכֵן – בְּמְקוּר. קְשִׁישָׁה שְׂכוּרַת חֶמֶץ
הַמְטִילָאָה אֶת פְּעָרֶיהָ בְּסַחַר בְּתוּיִם. עוֹד בְּטָרָם בָּאָה לְעוֹלָם
טַעֲנַת הַפְּקוּק הַגְּדוּלָּה, נִקְלַעְתִּי לְחִנּוּת
הַחִיָּה בְּזִמּוֹ הַנִּגַּר הַיֶּשֶׁן. בְּקִלּוֹת
צִמְחַת הַמְדַּרְךָ גְּלִגְלָת, שְׂקַעְרוּרִית סְכִינָה בֵּין שְׂפוּלֵי וִילּוֹן וְכִלּוּב
מְלַחֲמִינִים מְפַחְלָצִים. לְמְקוּר הַזֶּה הִיָּתָה רְטִיָּה עַל עֵינָי
הָאֲחַת, וְעֵינַי חָדָה וּבְרִיָּאָה
וְהוּא הָיָה וְנִשְׁאָר סִימֵן הָאֵשׁ
בְּאַרְצוֹת הַקָּר.

ד. גִּינָה

מִן הַגְּנָה הַחֲרֻכָה שֶׁעֲבָרָה יָדַע
קוֹנְצֵרְטִים מְצַחֲקִים בְּנִצְחוֹ שֶׁל הַמְּאֻסְטְרוֹ בְּרָבוֹ
שֶׁהַחֲמִיא לְכָל פֶּסַח וְגַדָּם
חִלּוֹנוֹ שֶׁל חֲדָר הַלְּמוּד. חִלּוֹן

תאודוליט הזמן.
אבל היו קשיים גדולים בהבנת הנשמע.
לא ידעתי אז וגם היום איני יודע.
מפתח אחד המלמד ידים לקרב אצבעות
מפתח אחר לכוכבים.

ה. גולד

להיות פסנתר
גם במקור האי־היות.
הגוף בפדל מחליש: לדיק במקור
האי־חיים. האריה הגדולה
פעמים נכרא העולם, ובשלישית הוא נחרב.
ידים ודוניות, מאמנות. תפארת שתשמר תמיד
על רחוקה.
היתה לזה הלה
היום זו סתם מועקה.

ו. סימפטיה

כריסטל הגמר בחרתי לנגן דוקא
שלמה גרוניך. צריך יצירה ישראלית
והיתה לי סימפטיה.
במיוחד לממלכת החי של רחוב שטריקר, פאונה
רעננה, רב־לאמית, עם שני חלב
ושני זהב, שנניות בוגרות וצעירות ושנויים
תכופים באקלים הפנימי. ראיתי את שמעון, אב הבית
הותיק, קובר בחצר דבר קטן ומסתלק.
יצאו שירים.

את מאורת הפיח גליתי מאחר. ותף הפח
רקום על מעילו של גנרל הפסנתרים.
מורה רומניה אמרה לי: גרונד הזה
הוא בכלל בחור מצלח.

ז. פינת הילדים

את סימני האצבוע האלה
מזהים מיד. עדון יחודי
בקצות המספרים.
הוא ממתין לי בהרבה ספרים.
מת המורה שלי למתמטיקה
זה לא עובד
עם מורה לפסנתר.

ח. בגטלות

למי היה אכפת
מהענין הזה.
במקום לקחת בגדולות
להעמיק עד כלות
בכלי ראשון. מי הבגטלה, מכתם
חי, עורק מארך
שבטהובן, בגאונותו, סתם.

ט. תחרות רובינשטיין

בכסות ה'למודים קבלנו פעם תג סדרן קצוב בזמן
והוא שהכניסני, שנה אחר שנה
לתחרות רובינשטיין.
נחתי על המדרגות ובלי משים פגעתי ברגליו של נשיא המדינה
החמישי אשר מעד ומאבטח הצילו מפילה.
נסתי אל פנה אפלה בהיכל ומשם
האזנתי לרחמנינוכ נתעב.
מן המרחק זהיתי את ידי המנגנות ובזתי
לעצמי ולשופטים ולקהל. אחר כך זהיתי את תוי פני
במושבים הרחוקים, בין המעבדים, בכסאות בין הבתרים ובשורה
הקרובה. שורה יפה למעצבה
כל הבזבוז הזה.

י. בחדר, לאחר מות

עם החיים קשה לשוחח
ומה שנאמר מחמיץ בשמש.
נקברת לקול מרצ'לו חם, הפרק השני
קונצ'רטו לאבוב. בעבוד לפסנתר
זה נשמע קצת כמו שופן. שנינו לא אוהבים.
הימים האצורים בחדר, לחכות שעות
לשעור, בזמן חדש, שיחה
שנמשכה במשפט הצלילי. כאן לא מאמינים בנסים
ולא סוגרים פסנתר. עכשו
פרק חתום וגמור.
ראיך נמשיך מכאן, מן ההווה המכלה הזה.
נשארת חי בין שעות האור
לאור. למשוחח עם הפסנתר מזמור.

יא. Doctor Gradus ad Parnassum

בְּבֵית הַקֶּפֶה הַפְּנִתִי לֹא שָׁמְעוּ שְׁהֶאֱזֶנָה נְכוּנָה
מִתְחִילָה בְּתוֹזוֹנָה נְכוּנָה. עַל קִירוֹתָיו הַיְשָׁנִים
נִכְתַּב בְּחֻקְמָה גְּלוּתִית: דַּע
אֵת תְּפָרִיטָהּ. סֵל הַיְקוּם
הַכִּיל אֲצַבְעוֹת, סְלָמוֹת, חֲלוּמוֹת, בִּיסְלֵי בָצֵל, וּטְרוּפִית.
מִמִּי הַטְּרוּפִית קָם הַעֲצָמִי.
מֵאֲזֹ אֲנִי מְכוּר לְטַעַם הַזֶּה
הַמְצָמִיא.

חלקו הראשון של המחזור "ימי הקונטרבטוריון התל-אביבי" ראה אור בגיליון מס' 2 של "הו!" (יוני 2005).